

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder»

Nr. 10

DESEMBER 1963

13. årg.

G L E D E L I G J U L

Det var mørkt på jorden da Jesus kom. Tunge og mørke skyer stengte for Guds nådes sol. Så brøt Gud gjennom skydekket, og ut fra himmelåpningen strålte solen i all sin glans. Vi ser strålene og hører englesangen: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!

Snart 2000 år er gått siden dengang, og i alle disse år har solen strålet og varmet.

Hva har den så fått utrette? Gud skje lov og takk, tusener og atter tusener har åpnet sitt bunnfrosne hjerte for den og er blitt gjennomvarmet og gjennomglødet. Det er blitt jul i hjertet med takk og glede. De har fått oppleve frelsen i Jesus Kristus.

Men når vi ser ut over verden idag, ser vi ennu meget åndelig mørke. Både i vårt eget land og i landene rundt omkring i verden. Og vi spør: Hva blir det av Guds rike på jorden, med frelse og fred for alle syndere? Hvor et slikt spørsmål kan knuge Herrens menighet!

Men spørsmålet vender seg til den enkelte: Hva har du gjort for at det kan bli jul på jorden? Eier du julefreden og julegleden? Har Jesus fått makten over deg, så du følger ham og tjener ham?

Midt under dette oppgjør kommer Jesus til oss og sier: Fred etterlater jeg eder, min fred gir jeg eder.

Vi føler at det er makt i disse ord. Stormen derinne legger seg, og vårt hjerte fylles med tillit og takk. Vi får oppleve på nytt at oss er en frelser født.

Og han sier til oss: La kirkeklokkene kime og julesangen tone, la juleevangeliet lyde. Fred i hjertene og inn i hjemmene og utover all verden. Mørket skal vike, og nådens sol skal stråle og varme. Fredsfyrsten drar ut med seier og til seier.

Så synger hele Guds menighet sammen: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker hans velbehag!

L.

Besøk på Betlehemsmarkene i dag

I selsom blanding løper gammel og ny tid side om side i det moderne Israel. Best som man passerer f.eks. hypermoderne landbruksmaskiner i aktivitet ute på de store åkrene, dumper man borti en beduinerleir lenger framme, med gråsvarte telt og saueflokker og store og små kledd i drakter, så en skulle tro seg satt to tusen år tilbake i tiden, ja formelig stå foran Abrahams og Saras teltleir.

Kommer man anno 1963 ut til Betlehemsmarkene — en mils vei sør for Jerusalem —, møter man den dag i dag hyrder og saueflokker bortover markene, ganske som den første julaften i verden. De to tusen år svinner, og en går der med en følelse av at den første julaften kunne vært i går. Julebudskapet blir lys levende: «Like i nærheten var det noen gjeterer som lå ute og holdt vakt over dyrene sine om natten. Med ett sto det en Herrens engel framfor dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble redde og skalv. Men Engelen sa: Vær ikke redde! Jeg kommer med bud til dere om en stor glede som skal være for hele folket: I dag er født dere en frelser i Davids by, Han er Kristus, Herren».

Hyrdene ble enige om å gå inn til byen, leser vi, for å få syn for sagn. Det var neppe mer enn en halvtimes marsj. Og der fant de også barnet. Naturligvis var det hin gang en ganske annen by enn den vi ser i dag. Nå er Betlehem så noenlunde som en hver annen middelstor by i Det nære Østen. Den ligger på en skråning og ender oppe på høydedraget. Her er oppe er fødselskirken fram for alt det som fanger blikket. Det er verdens eldste kirke, bygd i 325 — samme år som kirkefedrene var samlet i Nicea, for å lage den kristne kirkes første bekjennelse. Merkelig nok har kirken overlevd alle erobringer og ødeleggelse, og står der den dag i dag, akkurat som den nikenske bekjennelse står urørt.

I en krypt under denne kirken — alle turistens mål — mener man Jesus ble født. På meteren vet vi ikke om dette er stedet, men vi vet i hvertfall at i denne byen og ingen andre steder i verden ble Jesus født, han hvis komme skulle

være en stor glede for alt folket og for alle folk. Århundrer før det skjedde var julaften ved Betlehem forutsagt i de gamle skrifter, og nøyaktig slik skjedde det. Fra Betlehem som var ansett som en liten by, skulle det utgå en som skal være hersker over Israel, og hans utgang er fra fordum, fra evighets dager, sier profeten Mika.

Fra Betlehem kom dette budskapet for 2000 år siden opp til vårt folk, og idag skal det lyde pånytt. Juleevangeliet kom ikke flytende til oss fra en usikker fortid som et sagn eller vakker legende uten tilknytning til virkeligheten. Tvertom. Det enestående ved det — som alt annet i Bibelen, er at det er knyttet til håndgripelige historiske steder og tider. På Betlehemsmarkene står vi på trygg historisk grunn, og på hellig grunn. Nettopp dette er noe av det som blir så levende når en går omkring dernede i dag. Da tidens fylde kom, sendte Gud sin sønn og ga oss Guds endegyldige budskap til menneskene.

Det vil ikke komme noe nytt Betlehem og intet nytt budskap fra Gud. Derfor er vårt valg i dag: Barnet fra Betlehem eller den absolutte tomhet og formålsløshet.

Ingar Hagen.

Julehilsen

fra en sambygding

Når jeg er blitt bedt om å sende et stykke til menighetsbladet er det med takk og glede jeg fester disse linjer på papiret. En burde jo ha et og annet å skrive om når en har vært på en sju måneders jordomseiling.

For dere som er yngre og har lyst til å følge med på kartet, ser reisen i grove trekk slik ut:

Oslo — Nice — Monte Carlo — Rom — Athen — Cairo (Egypt) — Asmara og Masawa (Eritrea) — Addis Abeba (med noen tusener km på kryss og tvers av Etiopia, det meste av turen uten veier) — Nairobi (Kenya) — Arusha (Tanganyika) (noen tusen km med bil) — Aden (Arabia) — Karachi (Pakistan) — Bombay (India) — Bangkok (Thailand) — Hong Kong — Formosa — Japan — Hawaii — til U.S.A. (fra Los Angeles på kryss og tvers gjennom ca. 20 stater) — så til New York og hjem til Oslo.

De inntrykk en får på en slik reise, er av mange slag. Men det som likevel grep mest var å se våre misjonsleger og sykesøstre i aksjon. Misjonssambandet har i dag ca. 10 misjonsleger og 20—30 sykesøstre blant de 200 misjonærer som står i tjenesten der ute mellom verdens mest lidende mennesker. Å se dem bøye seg over disse forkomne som vrir og vander seg i smerte, liggende på et jordgolv eller i en seng av tørket kumøkk, er et syn som vil følge en til veis ende, og en tar det løfte av seg selv: I denne Jesu Kristi nådetjeneste vil jeg stå så lenge hjertet slår.

Og så å se flokker i tusenvis synge Herren lovsanger for frelsen i Kristus, er noe en aldri glemmer. Ti tusen barn og ungdom fyller våre skoler der ute og ser fram til et menneskeverdig liv. Mange av disse brenner etter å bære byrder og lengter etter å løfte sitt fedreland ut av trolldomsplagende ånders jerngrep. Ja, i sannhet ser tusener av skoleungdom med lengsel mot solrenning over deres elskede folk. De vil bli lærere, lektorer og leger. Skarer av disse unge

er frigjorte i Kristus og lengter etter å eie hans sinnelag. Tusenår gamle lenker skal nå ristes av. Jo, det dages over verdens myldrende millioner som lever på livets skyggeside.

Oppgavene er enorme, og her ropes det etter hjertelag og hjelp. I sannhet et kall til Norges kristne ungdomsskare. De der ute må få et svar på dette snart.

Denne hilsen er ikke bare fra Afrika, men også fra Hongkongs millioner av forkomne flyktninger. I dag har vi ca. 4.000 flyktning-elever ved våre skoler med 130 lærere.

De månedene jeg var i Japan var mer enn oppmuntrende. Våre venner der ute, som har vært kristne en 10—12 år, samlet inn på to måneder 3.000 kroner til sine venner i Afrika. Den unge kirke i Japan er begynt å misjonere.

Å komme fra Afrika via Hongkong til Hawaii, hvor millionærer gasser seg, slikker sol og dyrker sin egen kropp er en skrikende kontrast, og en spør seg selv: Er vi nå inne i den tiden Jesus taler om i Matt. 24 «at urettferdigheten skal ta overhånd og kjærligheten bli kald hos de fleste?».

Ellers møter en varme, oppofrende misjonsvenner over hele det amerikanske kontinent, blant disse også sambygdingen fra Orkdal. Noen av disse ba meg hilse hjem til slekt og venner. Har en hilsen til Ingeborg Kvålsvoll fra hennes søster i Minneapolis, fru Gurine Lagad. Likeså en hilsen til Anna Bakkmo og hennes familie og Ole Eidsvoll fra deres søster Bertha Paulsen.

Så stunder julen til, og jeg sender mine sambygdingen den beste julehilsen jeg vet: «Eder er i dag en frelser født».

Ta imot ham som din personlige frelser denne julen og syng av hjertet: «Han er frelser min». Da først blir det i sannhet jul!

Gabriel Eikli.

Ingvald Forfang 90 år

Ingvald Forfang er 90 år den 17. desember. Enda det ikkje er vanleg å minnast årsmålsdagar i menighetsbladet, synest det vera ein sjølvsgat ting i dette høve.

Forfang har vori, og er framleis, så sterkt knytt til kyrkja og menigheta, at han gjennom dei mange åra har vaksi seg saman med dei baa. Han var organist i Orkdal hovudkyrkje frå 1908 til 9. mai 1954 da Høyem Husby vart tilsett. Men han let ikkje fingrane stivne til om han slutta som fast organist, han har spela både i kyrkja og i møtelyd til langt bortåt dei 90.

Det blir utruleg mange km. Forfang har gått millom Torshus og kyrkja gjennom dei mange åra, og om han ikkje er like rask på foten som i sine beste år, så er han framleis å finne på kyrkjeveg saman med sin gode ven, spaserstokken. — Det er eit stort arbeid Forfang har lagt ned innan menigheta både i kyrkje og lag, og mange er dei han har gledd både med ord og tonar i alle dei åra han har ått heime i Orkdal. Men så har han ikkje gjort det for ingen ting! Heile kr. 180,— for året hadde han som organist ei lang tid, men så måtte han sjølvsgat spela ein god del attpå, slik i lag og lyd.

Med desse få orda vil vi takke deg, Ingvald Forfang, for ditt trufaste arbeid og ditt gode eksempel i Orkdal menighet gjennom meir enn ein mannsalder, og vi ynskjer deg ein lys og lukkeleg livskveld, under Guds signende hender!

Orkdal sokneråd.

De aller fleste av menighetsbladets lesere vet adskillig om Forfangs innsats som høyskolemann, som ungdommens veileder og venn gjennom alle de år han var knyttet til Torshus Folkehøgskule, 1905—1940 (unntatt 1922—23 da han var overlærer på Levanger), fra 1923 som bestyrer. Mange er de som gjennom denne lange perioden fikk ta imot varige inntrykk av denne høyreiste mannen som lærer, pedagog og medmenneske. Varme og takknemlige tanker går til ham på årsmålsdagen fra dem alle. — Og ellers har de fleste hørt om ham, eller lest hans innlegg i pressen og i det lokale menighetsblad. Nettopp her i bladet vil vi være med å understreke den tjeneste som organist i Orkdal kirke han så samvittighetsfullt og suverent skjøttet gjennom halvhundre år fra 1908. Fra menighetens og bygdefolkets side her i Orkdal er det en trang å si takk for dette samtidig som vi alle sender våre beste ønsker for dagen i

familiekretsen på «Minne» og vel også på Torshus.

Red.

LAT OSS ALLE BE!

Ein landskjend prest hadde halde kringkastingsgudstjeneste. Så råka han ein mann som fortalde at både han sjølv og kona hans hadde vorte omvende under denne gudstenesta. Det var noko presten hadde sagt som gjekk dei slik til hjarta at dei måtte falla på kne og leggja sitt liv i Guds hand.

Presten undra seg på kva det var i preika hans som hadde gjort slikt inntrykk på dei.

Mannen sa: «Da De, hr. pastor, sa orda «Lat oss be!», så sa vi til kvarandre: «Ja, la oss be!»

Så kunne Gud bruka desse orda i liturgien som så lett går oss forbi! Og det kan vera fleir som har opplevd at dei små orda i gudstenesta kan få liv og makt ved Guds Ånd.

Vi kan ikke bære gårdsdagens byrde og morgendagens frykt. Kristus ba oss ta en dag av gangen — og vi kan ikke klare mer.

Stanley Jones.

ORKANGER.

Juletreff på bedehuset 3. juledag kl. 18.
Ungdomsarb. frk. Lein og kallskap. Olsen.
Alle velkommen!

Indremisjonen.

Eil en sjømann

Jeg har ingen blomster, har ingen roser,
Sender kun sjømannen min et par hoser.
De baner sig vei inn på julebordet,
Spakferdig og stille griper de ordet — —

Vi hilser fra fedrelandet der hjemme.
Aldri, nei aldri du NORGE må glemme!
Norge med sol over dal og fjell,
Med stupbratte bakker og fossevell, —
Med smilende enger og sjøer blanke,
Dype og rene som barnets tanke,
Med skinnende isbre og skumhvite fjord
Og brødre og søstre og far og mor!

I. K.

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,— pr. år.

Redaktør: Res. kap. Einar Koren.

Kasserer: Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK

Orkdal hovudkyrkje 70 år 13. desember

Den 24. april 1893 vart den siste gudstenesta halden i den gamle mellomalderkyrkja i Orkdal, og seinhaustes same år vart den store nye kyrkja ferdig. Vigsla vart utført av salmedikaren biskop Johannes Skaar med assistanse av alle prestane både i Orkdal og Gauldal som enno var eitt prosti. Bispem heldt vigsletalen over Luk. 19, 1—10. Det var ein stordag for bygdefolket. Dei var imponert over det mektige romet, vart hugtekne av musikken og gledde seg over den uvante varmen frå omnane.

Sidan hausten 1893 har den nye kyrkja med tårn og spir stått her på mælen og peika ut og opp over det tidbundne og forgjengelege for ei ætt som får det meir og meir annsamt.

Her hev feder funne / Hjartefred og sælebot,
Her hev livsens kjelda runne
Friskande om hjarterot.

Det er med kyrkja som med mor i heimen: Så lenge flokken hennar har medgang og gode dagar, har den så lite bruk for henne og vender henne ryggen til. Men når sorger, motgang og død tyner dei stolte draumane, eig ho enno den trøst som held.

Med desse orda skrivne av tidlegare prost Skrondal føre 60årsdagen i 1953 vil me peika på den minnedagen som no kjem. Me vonar at so mange som mogleg vil finna vegen til festgudstenesta den 15. Sjø preikelista. Mellom anna vil det då bli teke i bruk ein ny messehagel. Den er ei gåve frå kyrkjeforeninga.

EN GLEDELIG JUL
OG ET GODT NYTT AR
ønskes alle menighetsbladets lesere!

FRÅ KILDENE

For et barn er oss født, en sønn er oss gitt, og herredømmet er på hans skulder, og han kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig fader, fredsfyrste. Esaias 9,6.

Gud har fra evighet givet sin Sønn oss til Herre, Stort er hans navn, og høylovet det evig skal være. Himmel og jord Lover ham, lyder hans ord, Herren er han til Guds ære!

Hilsen fra TEL-AVIV

I et brev fra diakon Aune og frue Eva f. Høsten takker de hjertelig for sist, særlig for samværet på Svorkmo 20. sept. — De hadde en interessant reise med fly sydover med mellomlanding i Zürich og Athen, der de fikk tid til å bese gamle historiske steder bl.a.: Akropolis og Areopagus, (Se Ap.gj. 17, 16—34). Det første de så av Israel, var lyshavet fra Tel-Aviv. De ser frem til gjerningen i Israelsmisjonens tjeneste og sender kjente og venner her i Orkdal ønsker om en velsignet julehøytid fra julens land.

SIDEN SIST:

Noe som ikke kom med forrige gang, var sjømannsmisjonens festkveld på Grendstuggu Evjen 22. oktober. Det var fullt hus med et allsidig program der sjømannsmisjonens viktige arbeide ble gjort levende gjennom tale og film. Pakker ble samlet inn for å sendes ut som hjemlendets julehilsen til våre farenende landsmenn på alle hav. — Misjonssambandets gutteaksjon 29.—30. okt. samlet mange i misjonshuset på Fannrem. Både film, demonstrasjon og tale virket med til å engasjere de unge, og mangt et frø ble lagt ned som nok vil spire i sin tid.

Lørdag 2. november kl. 9 åpnet Arlivoll sjømannsforening en tilstelning med kakebord og

tombola i stasjonsbygningen på Svorkmo. Resultatet ble over forventning bra, ca. kr. 600,—. Allehelgensgudstjenestene samlet adskillige om dagens evangelium og om alterbordet. En innflytter la merke til at man her i distriktet ikke har den skikk som er vanlig flere steder: å pynte litt på gravene med enkle kranser etc. I ikke så få kirker har gudstj. denne dagen også mer av festpreg med hvitt som liturgisk farge. — Tirsdag 5. ble det på møte i Orkland menighetsråd nedsatt en orgelkomite til å sette fortgang i tanken om å fornye instrumentet i Moe kirke snarest. Svorkmo, Yngres Avdeling feiret den 9. sitt 20-årsjubileum under ledelse av formannen, Jostein Dalen, med gevinstbord, sang taler og hilsener. — Familiegudstjenestene, den 10. i Orkdal og den 17. i Orkanger og Orkland fikk meget god tilslutning. Skolebarn assisterte, og et par skoleklasser sang også til åpning. I ofring til søndagsskolearbeidet (og ungdomsarbeidet) kom inn: i Orkdal kr. 330, i Orkanger kr. 264, i Orkland kr. 244. — Søndag 24. var det avslutningsfest på Svorkmo misjonshus for Misj-sambandets offeruke. Resultatet var visstnok ny rekord, kr. 2085.—. Tenåringstreffet samme sted den 27. var det siste før jul og samlet som vanlig bra deltagelse. — Fredag 29. ble fargefilmen «Hvor himmelen sang» vist i Moe misj-hus. Det var beklagelig at det ikke var en fullsatt sal som fikk se denne fengslende og orienterende filmen fra Israelsmisjonen, fremragende fotografert som den viste seg å være. — Tirsdag den 3. desbr. ble avholdt det siste av en rekke kafemøter for ungdom på Fannrem, et interessant forsøk som det må kunne bygges videre på.

MENIGHETSNYTT

ORKDAL SOKNERÅD.

Vedtak på møte 6. november:

1. Allehelgenssøndag blir fast offerdag for Bibelmisjonen.
2. Henstilling til landbrukslaga i bygda om å stø økonomisk jordbruksprosjekt i Abakaliki, Nigeria. (Planlagt av Kirkens Nødhjelp).
3. Stillingen som kirketjener må utlyses med det aller første da Ingebrigt Engen har sagt opp.
4. I samband med husspørsmålet for den nyansatte organist i hovedkirken ber soknerådet om medvirkning fra alle som har mulighet for å hjelpe til med å løse saken.

NYE MEDHJELPERE.

Første søndag i advent ble de to nye medhjel-

Ikke jul i år heller - ?

Av en preken av Kaj Munk

Min kjære tilhører, er det virkelig din mening at du ikke vil ha en kristen jul i år heller? Vil du nøye deg med all verdslighetens glans og hygge og tomhet slik du har gjort det i så mange år? Det vil ikke jeg. Jeg vil ha hele denne «verdslige» gamle glansfulle jul, men jeg vil svøpe den som en stjernestrødd kåpe om en andakt inne i mitt sinn.

Gjør Herrens vei jevn. Ja, jeg vil prøve det. På et eller annet tidspunkt i disse korte dagene før jul vil jeg skyve alt jaget til side og være alene og tenke på min barndoms jul og på julens barndom, på den natt da julen ble født. Jeg vil tenke på all min bekymring, min sorg og min synd. Jeg vil tenke på verdens sorg og nød som er så bunnløs i disse årene. Hvem har jeg glemt med mine penger, min gave, min bønn? Hvor kunne jeg ha ydet mer? Går jeg forbi min bror i nød, da vil også julen gå forbi meg.

Og så vil jeg be: Herre Jesus, det ser ut til at jeg enda engang skal få lov til å feire en vel-signet jul sammen med mine kjære. Ingen vet om det er den siste. Jeg er som en gnier. Jeg samler på jul. Og jeg har ikke råd til at noen av dem slår feil. Jesus, vil du la denne lykkes? At vi kan være hjertens inderlig glade med hverandre og glade for hverandre, men først og fremst at det må ligge en tone av høytid over dens dager fordi vi hver enkelt av oss og alle i fellesskap føler at julen er en gave som er kommet ovenfra. A M E N!

perne innsatt i Orkanger kirke. De to er Ole Ustad og John Karlsen. Vi er glad for at medhjelpertallet er blitt fullt igjen, og at de har tatt imot kallet til tjeneste.

Ved innsettelsen ble de overrakt biskopens oppnevningbrev.

Etter Petter Singstads reise fra stedet, sto Kristoffer Singstad en tid som eneste medhjelper.

Gud gi medhjelperne kraft og frimodighet.

GAVER.

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Gabriel Sletvold, Orkanger, kr. 100,—.

Mottatt til Orkanger Menighetspleie fra Orkanger Arb.kvinnelag kr. 100,—.

Hjertelig takk.

HVIS VI IKKE HADDE ANSVAR

Et par programmer i høst i radio og fjernsyn om seksualopplæring i skolen vakte betydelig oppmerksomhet i vide kretser. En hovedstadsavis uttrykte sin forundring over folks opphisselse ved at de kommer til å høre noe de ikke er enige i.

Følgende kommentar som vi ikke rakk å få med i forrige nr., gir vi plass her. Den er skrevet av redaktøren i Haslum menighetsblad, Bærum:

Hvis vi ikke hadde hatt noe ansvar for hverandre, intet ansvar for vårt folks barn, ungdom og fremtid, da kunne vi også gladelig høre både det ene og det andre som vi ikke er enige i. Eller slå av, og tenke på noe annet.

Men vi *har* ansvar. Hvor mange foreldre er det ikke som kjemper i bønn dag og natt for sine barn, og som med Guds hjelp gjør sitt ytterste for å gi barna en god, kristen oppdragelse! Og det står for dem som det viktigste av alt om barna kan bli bevart i sin barnetro alle sitt livs dager, og leve et rent liv etter Guds ord og bud. Derfor gleder de seg og takker Gud når de ser at barna og de unge kommer inn under god innflytelse i godt og sunt miljø.

Og så kommer det røster inn i stuen som river ned det som bygges opp. Menn med universitetstitler forkynner med den største arroganse at Guds hellige bud ikke behøver å holdes, og at kristendommens sannhet er tvilsom eller relativ!

Resultatet ser vi og blir forferdet. For vi har ansvar. Ansvar for barna, ansvar for de unge, ansvar for Norges fremtid som et kristent folk.

Vi kan ikke betrakte slike programposter som underholdning. Da kunne vi slå av og tenke på noe annet. Men vi må ta det som det er: forførelse.

Vår Herre Jesus Kristus sa noe om dette. Se Matteus evangelium 18, 6—7. Der vil ovennevnte avisredaksjon finne forklaringen på det som etter sigende er så vanskelig å forstå.

Messeskjorte og messehagel

Prestekleda er på den eine sida blitt til ved ei historisk utvikling, slik at ein kan seia at messeskjorta, som presten har utanpå prestekjolen m.a. under nattv. og på dei store høgtidsdagane, har vokse fram frå den romerske togaen.. Også messehagelen kan ein føra tilbake til eit gamalaromsk plagg.

Men på den andre sida har messeklede ei symbolsk meining som det kan høve å peike på no når Orkdal-kyrkja får ein fin ny messehagel. Den kvite messeskjorta er symbol på reinleik og hellighet. Ved presteordinasjonen i gamal tid la biskopen messeskjorta på skuldrene til ordinanden med dess orda: «Tak denne prestelege drakt, som er eit symbol på det nye mennesket, som er skapt i Guds bilde i rettferd og sann hellighet».

Når så bispen hengde på ordinanden messehagelen, sa han: «Tak denne prestelege drakt, som er eit symbol på kjærleiken. Gud er mektig til å styrkja deg i kjærleiken til all fullkommen gjerning».

Ein messehagel kan ha fem ulike fargar, som så har ulik liturgisk symbolikk. Kvit er fargen på fest- og høgtidsdagar, raud er kjærleikens farge, svart er fargen på langfredag og bededagen. Grøn messehagel symboliserer veksande kristenliv. Fiolett er symol på bot og sorg, og høver såleis i advent- og fastetida.

HVORFOR IKKE

Julegaver er en aktuell sak om dagen. Oppfinnsomheten er stor, både når det gjelder å lage til eller velge ut i forretning eller bokhandel. Hvorfor ikke ta med i planen å bruke Orkdalsboka som presang? Et bygdehistorisk verk har sin store verdi, men det må jo spres for å komme til nytte. Etter det som opplyses ligger adskillige eks. usolgt. Nå er det anledning til å ta igjen det forsømte. Som sagt: Her er noe som egner seg utmerket godt som presang på linje med de mange andre bøker og ting vi ofte fester oss ved.

Boken er å få kjøpt i bokhandelen på Orkanger og i Fannrem. Utflyttere kan få den tilsendt ved henvendelse til sosialkontoret, Fannrem.

PREIKELISTEN:**15/12, 3. s. i advent:**

FESTGUDSTJENESTE i anledning 70-årsdagen for kirkens innvielse. Alle tre prester deltar. Oftring til anskaffelse av høreapparater.

22/12, 4. s. i advent:

Orkdal kapell kl. 11: Olsen.
Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.
Svorkmo misjonshus kl. 11: Koren.

24/12, julaften:

Orkdal kirke kl. 15: Leergaard, Barnegudstjeneste.
Orkland kirke kl. 15: Koren. Barnegudstj.
Orkanger kirke kl. 14: Olsen. Barnegudstj.

25/12, 1. juledag:

Orkdal kirke kl. 11: Leergaard.
Oftring til Det Norske Misj.selskap, (N.M.S.)
Orkland kirke kl. 11: Koren. Oftr. til N.M.S.
Kirkebuss fra Hoston kl. 9.45 over Monset.
Orkanger kl. 11: Olsen. Oftr. til N.M.S.

26/12, 2. juledag:

Orkdal kirke kl. 11: Koren.
Orkland kirke kl. 11: Olsen.
Oftring til Finnemisjonen.
Kirkebuss fra Hoston kl. 9.45 over Monset.
Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.

29/12, s. e. jul:

Orkdal kirke kl. 11: Olsen
Orkanger kirke kl. 11: Koren.
Monset skole kl. 11: Leergaard.

31/12, nyttårsaften:

Orkland kirke kl. 21: Koren.
Oftring til nytt kirkeorgel.

1/1 1964, nyttårsdag:

Orkdal kirke kl. 11: Leergaard.
Oftring til Den norske sjømannsmisjon.
Orkland kirke kl. 11: Koren.
Oftring til menighetsarbeidet.
Kirkebuss fra Hoston kl. 9.45 over Monset.
Orkanger kirke kl. 11: Olsen.
Oftring til Santalmisjonen.

5/1, Kr. åpenb.dag:

Orkdal kapell kl. 11: Koren
Orkanger kirke kl. 11: Leergaard.
Moe misjonshus kl. 11: Olsen.

GODT UTVALG AV

SØLVVÆRER

til

BARNEDÅP BRYLLUP KONFIRMASJON**JOHN RØHME**

GULLSMED — ORKANGER

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre bilder og garanterer fagmessig arbeide.

Fotograf Kvarsnes
postboks 65. Fannrem.

Likkister med utstyr. Nedlegging besørges.

Kjøring utføres.

Nils Sølberg.
Telef. 1053. Fannrem.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

BILDER

besørges innrammet.

Anton Ask, Fannrem.**Gravmonumenter**

i alle prisklasser og modeller i førsteklasses utførelse kan bestilles hos meg.

Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN Svorkmo.